

FOAIE PAROHIALĂ DE INFORMAȚIE ȘI VIAȚĂ DUHOVNICEASCĂ
Publicată cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Teofan Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

La mulți ani ROMÂNIA!

Ce frumos cuvânt, ce puternică emoție, ce zâmbete scăldate în lacrimi este România!

Noi, comentatorii de pe margine, proiectăm idei despre Centenar, uitând că istoria e născută cu eforturi și cu jertfe, de minți luminate și de eroi.

Dinainte de România au fost românii, și mai bine zis limba română. Ea a unit locuitorii tuturor teritoriilor care au fost cuprinse între anii 1918 și 1923 într-o singură țară. Spunem 1923 fiindcă atunci a fost promulgată o Constituție, de către Regele Ferdinand I, apreciată ca una dintre cele mai democratice legi fundamentale statale din Europa, și în același an primeam în trupul patriei insula Ada Kaleh (astăzi sub apele Dunării).

1940 a fost anul în care am pierdut, datorită jocurilor geopolitice, teritorii importante precum Basarabia, Herța și nordul Bucovinei, preluate de Uniunea Sovietică. Moldova rămânea așadar ciunțită. Dar România a fost nevoită să cedeze și alte teritorii Ungariei (nord-estul Transilvaniei) și Bulgariei (Cadrilaterul). Abia în 1947 recuperam nordul Transilvaniei.

Etonimul *român* apare prima dată în prefața unei cărți din Transilvania, *Palia de la Orăștie*, din 1582, iar referitor la țară, Constituția de la 1866 a fost cea care a consacrat numele de România, deci după Unirea Mică din 1859, în timpul Regelui Carol I.

Unitatea națională a fost promovată în idealul comun de unitatea limbii. "Cazania" de la 1643 (*Carte românească de învățătură*), era adresată de Mitropolitul Varlaam "cătră toată seminția romenească", deci nu doar Moldovei, dovadă fiind circulația ulterioară a cărții în Țările Române.

Cartea de căpătâi a oricărui creștin, Biblia a fost tipărită la București în 1688, apoi reluată cu

unele îndreptări la Blaj în 1792 și retipărită la Buzău în 1854. Mai înainte de a avea vreun document al unirii, am avut, dincolo și dincoace de munți, aceeași liturghie românească a Bisericii Ortodoxe, săvârșită așadar în limba poporului.

Dacă privim mai atent regăsim în toate teritoriile aceleași sărbători, cinstirea aceluiași sfinți, aproximativ aceleași tradiții, fiindcă prin limba română s-au vorbit și comerțul și alianțele strategice și credința în Dumnezeu.

Iată cum data de 31 august a fiecărui an devine mult mai importantă. Ziua Limbii Române se sărbătorește la aceeași dată cu "Limba Noastră", o sărbătoare similară celebrată în Republica Moldova din 1990, care are scopul de a onora limba de stat. Nimic întâmplător!

Ne bucurăm nespuse de acest 1 Decembrie, din 2018, fiindcă în spatele zilei stau oameni mari, idealuri împlinite, istorii reunite și binecuvântarea lui Dumnezeu. Poate unii dintre dumneavoastră încă vă amintiți evocările părinților sau ale bunicilor care au fost în războaie. Puțini dintre ei mai sunt astăzi prin satele girovene, încărcăți de ani și de amintiri. Respectați-i! Iubiți-i! Hrăniți-vă sufletele de prezența lor!

Întru unire ne-a lăsat Dumnezeu, într-o țară frumoasă, într-o limbă bogată și întru moștenirea Împărăției Cerurilor!

La mulți ani Români!
La mulți ani România!

Cu respect și admirație,
Preot paroh
ȘTEFAN Zaharia.

Regiuni istorice în care se vorbește limba română (Sursa hărții: wikipedia.org)

Câte o carte din BIBILIE

A șaptea carte din Biblie este JUDECĂTORI!

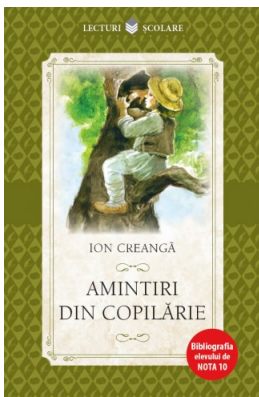
Denumirea cărții provine de la persoanele ridicate de Dumnezeu la anumite intervale de timp, numite judecători (*șopetim*).

Ei guvernau poporul în vreme de restriște și de invadare de către neamuri străine, deci erau mai mult conducători în lupte pentru apărare decât judecători în sensul juridic al cuvântului. Stăpânirea neamurilor nu era continuă, ci întreruptă pe timp mai lung sau mai scurt, de pace și liniște.

Cartea cuprinde o perioadă de 360-400 de ani, de la Iosua, respectiv de la „timpul bătrânilor” până la introducerea regimului monarhic (cca 1050 î.Hr), deci perioada mai puțin cunoscută a istoriei lui Israel. Deși s-au succedat doisprezece judecători, textul se ocupă mai mult de cinci: **Iehud, Debora, Ghedeon, Iefta și Samson**, deoarece prin întreprinderile lor militare au fost considerați judecători mari.

Autorul necunoscut al cărții prezintă evenimentele istorice în mod concertat pentru a arăta că necredințioșia lui Israel și înclinarea spre închinarea la idoli este cauza dificultăților, iar eliberarea este lucrarea exclusivă a lui Dumnezeu care se îndură continuu de poporul Său.

Bibliografie: Pr. Petre Semen, *Așteptând mântuirea*, Editura MMB, Iași, 2000.

Cartea lunii decembrie 2018 din Proiectul „**Carte pentru departe**” este **Amintiri din copilărie** a prestigiosului scriitor Ion Creangă!
Spor la citit dragi copii și o vacanță de iarnă cât mai plină de experiențe frumoase!

Parohia Conțești

Strada Bisericii 662, Girov, Neamț, 617118
mail: contesti.girov@gmail.com
facebook: Parohia Conțești
site: contesti.mmb.ro
blog: contesti-girov.blogspot.com

Postul bucuriei

Postul este rânduit de Biserică pentru echilibrarea dintre trebuințele sufletului și nevoia de hrană a trupului. În lumea medicală este recomandat pentru odihna stomacului și a aparatului digestiv și pentru apărarea sănătății.

Postul nu este un scop în sine, ci numai un mijloc de a tinde la desăvârșirea morală, este un exercițiu spre virtute. Din acest motiv abținerea se însoțește cu rugăciune, spovedanie, umilință (înțeleasă ca părere de rău pentru păcate și pornirea pe un nou drum), milostenie și progres în modul de a trăi credința.

Postul Bucuriei sau Postul Nașterii Domnului, numit adesea și Postul Crăciunului, este perioada dintre 15 noiembrie (sau 14 noiembrie, când această zi este miercuri sau vineri) și 24 decembrie inclusiv. El preînchipuie timpul Vechiului Testament, amintindu-ne de patriarhii și dreptii care au trăit în post și rugăciune și au adormit în nădejdea venirii Mântuitorului Iisus Hristos. El amintește îndeosebi de postul lui Moise de 40 de zile, ținut pe Muntele Sinai înainte de primirea Legii. Durata lui a fost stabilită în 1166 la Sinodul de la Constantinopol, sub patriarhul Luca Hrisoverghi.

Acest post nu este prea aspru fiindcă în zilele de marți și joi se face dezlegare la untdelemn și vin. Mai mult, în sâmbetele și duminicile până pe 20 decembrie inclusiv și în zilele de peste săptămână însemnate în calendar, cu semnul specific al unui pește, se pot consuma alimente cu untdelemn, pește și vin. 24 decembrie este zi de ajunare, adică nu se mănâncă nimic până seara, iar slujitorii Bisericii vestesc, prin mersul cu icoana prin casele credincioșilor, bucuria Praznicului. Indiferent de vârstă, creștinii vestesc și ei Nașterea Domnului prin colinde.

Așadar acest post este unul al bucuriei pentru că el ne pregătește de întâlnirea cu Pruncul Iisus. **Este un post al bucuriei pentru că el izvorăște din dragostea lui Dumnezeu pentru oameni.**

Bibliografie: Pr. Prof. Ene Braniște, *Liturgica teoretică*, Editura IBMBOR, București, 2002

